

Punct de vedere privind înființarea unei Academii alternative în România

Peste puțin timp *Academia Română aniversează 150 de ani de la înființare*, omagiind-o sub mesajul „*150 de ani în serviciul Națiunii Române*”.

Academia Română a fost concepută în 1866 și și-a consolidat menirea, drept cea mai reprezentativă instituție de cultură și știință a românilor, a Națiunii Române. Prin structura sa, incluzând reprezentanții tuturor regiunilor locuite de români, Academia Română a dat semnalul unității de limbă și spiritualitate românească.

Regele Ferdinand în anul Marii Uniri enunța: „*În lupta sfântă pentru unirea tuturor românilor, Academia Română și-a avut partea ei importantă pe terenul cultural; de aceea izbânda țării este și izbânda ei*”.

În acest context apariția unui nou proiect de lege inițiat de un număr de parlamentari (42) privind transformarea „Academiei Oamenilor de Știință din România” în „Academia de Științe din România” este o tentativă de constituire a unei alternative la instituția noastră, de subminare a semnificației naționale a Academiei Române. De aceea am luat act cu indignare și profundă îngrijorare de această inițiativă legislativă, în baza căreia actuala Academie a Oamenilor de Știință dorește să-și însușească denumirea deținută de o instituție în perioada 1935–1948 – „Academia de Științe din România” cu care nu a avut nici o legătură. Nu e doar o simplă schimbare de nume, ci mult mai mult: dreptul membrilor ei de a purta titlul de academician, de a fi încadrată financiar printre instituțiile de importanță națională etc. Sugerăm inițiatorilor să analizeze o ipotetică propunere de înființare a unei alternative instituționale la Parlamentul României sau o alternativă la Biserica Ortodoxă Română. Considerăm că jocul acesta de-a Academiile, de aruncare în derizoriu a instituțiilor fundamentale ale românilor, generează riscuri și vulnerabilități nebănuite.

Absența unor reglementări normative în domeniu permite ca, prin presiunea unor oameni politici, să se creeze instituții cu denumirea de academie, de interes național, fără suport adecvat științific, moral și fără justificare decât, cel mult, satisfacerea unor orgolii personale.

În acest sens se pot lua modelele marilor Academii ale lumii. Să nu uităm că Academia Franceză înființată în 1635 a fost modelul pentru fondatorii Academiei Române în 1866. În esență, existența academiilor de ramură cu tradiții cum sunt Academia de Științe Medicale, Academia de Științe Agricole și Silvice și Academia de Științe Tehnice soluționează completarea armonioasă a sistemului academiilor din România, făcând implicit inoportună și periculoasă pletora de academii.

Academia Română consideră că adoptarea unei astfel de propuneri legislative ar aduce o gravă lezare locului și rolului Academiei Române de cel mai înalt for științific și cultural al României, de consacrare și de coordonare a cercetării fundamentale. Adoptarea propunerii

legislative ar impieta un drept legal, ar uzurpa un patrimoniu moral și ar aduce grave prejudicii Academiei Române care, de 150 de ani, a servit Națiunea Română.

Denumirea pe care intenționează să adopte fosta *Asociație* a Oamenilor de Știință (AOȘ) transformată în Academia Oamenilor de Știință (AOȘ), aceea de „Academie de Științe din România”, va aduce, totodată, și o profundă confuzie în lumea științifică internațională, unde numeroase Academii poartă denumirea de „Academii de Științe” (Academy of Sciences, Académie des Sciences, Akademie der Wissenschaften, Academia de Ciencias, etc.). Aceasta cu atât mai mult cu cât actuala AOȘ a copiat în mare măsură organizarea Academiei Române: alegerea de membri din țară și din străinătate, alegerea de membri post-mortem, împărțirea în secții cu denumiri identice, existența unui număr de filiale, adoptarea unei uniforme asemănătoare cu cea a membrilor supremului for științific, adoptarea ținerii discursurilor de recepție ș.a. Subliniem însă și diferențe majore: excesul de filiale (7 în țară și SUA) ne - adoptarea criteriilor de exigență a selecției ale Academiei Române la primirea de noi membri.

În consecință, Academia Română consideră deosebit de primejdios demersul întreprins de unii dintre membrii Parlamentului României prin proiectul de lege menționat. În cei 150 de ani de existență, Academia Română s-a impus în societatea românească prin alegerea în rândurile ei a celor mai de seamă personalități din toate domeniile științei și culturii, prin lucrările realizate, prin atitudinea adoptată în marile probleme cu care s-a confruntat societatea românească, prin prestigiul câștigat pe plan internațional. Iată de ce Academia Română apreciază că este o datorie de onoare de a-și apăra autoritatea și prestigiul, de a rămâne și pe mai departe „cel mai înalt for al culturii și științei din România”, reper și model în societatea românească, factor activ în modelarea ei spirituală și morală.

Ne exprimăm speranța că factorii decidenți, legislativi și executivi vor analiza inițiativele de tipul menționat și vor dispune măsuri care să stopeze inflația de instituții consumatoare de resurse, fără justificare științifică, culturală și morală.

Președinte:	Acad. Ionel-Valentin Vlad	
Vicepreședinți:	Acad. Cristian Hera	
	Acad. Alexandru Surdu	
	Acad. Victor Spinei	
Secretar General:	Acad. Bogdan Simionescu	
	Acad. Victor Voicu	

București, 16 martie 2016